

ЛАЗАРЕВСЬКИЙ Іван Іванович (04. 05. 1880, С.-Петербург — 19. 08. 1948, Москва) — мистецтвознавець, колекціонер. Племінник [О. Лазаревського](#). Через хворобу отримав домашню освіту. Від 1902 — співроб. відділу рос. мист. вид. Публіч. б-ки у С.-Петербурзі. 1906–07 вивчав техніку друкар. справи за кордоном. Від 1910 працював у видавництві О. Суворіна у С.-Петербурзі, від 1914 — у його філії в Москві. 1919–20 як заручник утримувався у концтаборі, влаштованому в Іванів. монастирі у Москві. Від 1918 — чл. президії і експерт Моск. ради з охорони пам'яток мистецтва й ста-

ровини; від 1920 — на керів. посадах у Центр. худож.-експерт. комісії Наркомату зовн. торгівлі СРСР; від 1922 — зав. графіч. частин низки видавництв, зокрема до 1930 — «Держвидаву», 1937–48 — видавництва АН СРСР. Водночас 1921–24 — ред.-видавець ж. «Среди коллекционеров». Видав «Полиграфсправочник для чертежника и художника» (Москва; Ленинград, 1934; 1944; 1946). Автор статей у багатьох вид., серед них — «Б. И. Ханенко и его собрание» // «Солнце России», 1913, № 7; спогадів про Д. Григоровича, В. Стасова, Д. Ровінського, О. Блока та ін.

[С. І. Білокінь](#)

Бібліографічний опис:

Лазаревський Іван Іванович / С. І. Білокінь // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52969>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).